

Het verschil tussen

"Er was eens" en "Ik ben de Weg"

David Decoutere

Het verschil tussen "Er was eens" en "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven" overtuigde me dat Jezus werkelijk was wie Hij beweerde te zijn.

Opgegroeid als een Katholiek in 'theorie', speelde de figuur van Christus nooit een prominente rol in mijn leven. Ik groeide op in een huishouden waar de bijbel geen aandacht kreeg, noch een actieve rol speelde in de menselijke aangelegenheden van elke dag. Als je mij 25 jaar geleden had verteld dat ik een volgeling van Christus zou worden, dan zou ik je gek verklaard hebben. Als je mij 25 jaar terug had verteld dat het verhaal van Christus historisch verifieerbaar is, zou ik onverschillig en ongeïnteresseerd mijn schouders opgehaald hebben en je op een haast arrogante toon geantwoord hebben : **"En dan?"**

David Decoutere, samen met Vivien Cochrane en World Leading Apologist, Os Guinness, in de universiteit van Delft.

, de Waarheid en het Leven”

Zulke reacties zijn onoverkomelijk als je opgroeit in een maatschappij waarin de boodschap van Christus een louter symbolische betekenis heeft gekregen. Een maatschappij die vergeten is wat en waar ‘vergifenis’ werkelijk betekent en waar die vandaan komt. Veelal wordt er gebruik gemaakt van de populaire mantra ‘vergeven maar niet vergeten’, waarbij vergeten nu haast een utopie is in een digitale online wereld die alles registreert wat een mens deelt op zijn sociale mediapagina bij het starten van de dag. we leven in een tijd waarin mensen moeilijk kunnen vergeven en zeker niet kunnen vergeten.

Ik was geen vergevend persoon, wraak was mijn tweede natuur. Als je mij op mijn tenen trapte, dan zou ik wel op een of andere manier maken dat het gelag ook aan de andere kant ook werd betaald. Er werden mensen rond me vermoord voor geld, drugs en liefde. Dit was een groot momentum in mijn leven nu zo een 10 jaar geleden. Wat bezielt een mens om iemand te doden waar ze decennia lang lief en leed mee gedeeld hebben? Wat bezielt een mens om te genieten van de moord op een niet-gelijkgestemde? Wat bezielt een mens om de wereld te verkrijgen, maar zijn

ziel te verliezen? Ik herinner me Boris Becker die na het winnen van de derde keer Wimbledon in een interview deelde dat hij elke dag worstelde met de gedachte aan zelfmoord... Of de NFL legende Deion Sanders die leefde als een hedonist en werd gezien als de meest getalenteerde en gegeerde speler die ooit uit Florida voortkwam. Hij won de superbowl voor de Dallas Cowboys en de San Francisco 49'ers. Hij was een berucht miljardair die genoot van de roem en status in de wereld van de sport. Zelfs al deze ‘deugden’ maakten hem leeg, tot hij op een dag hij de bijbel opende en Romeinen 10:9 las:

*“Want als je met je mond
hardop zegt dat Jezus de
Heer is, en met je hart
gelooft dat God Hem uit de
dood heeft teruggeroepen
en levend heeft gemaakt,
ben je gered”*

Deze innerlijke vervulling van de waarheid, de weg en het leven startte voor mij in het land van de Maharadja's, in het land waar Gandhi vocht voor de onafhankelijkheid van de Britten: India. Als fervent wereldreiziger leerde ik in dit land Vivien kennen, een geweldige vrouw. Een vrouw die me integreerde

**Ik was geen
vergevend
persoon, wraak
was mijn tweede
natuur. Er werden
mensen rond
me vermoord
voor geld, drugs
en liefde.**

De wijze waarop Vivien omging met de mensen rond haar, en met mij fascineerde me. De vreugde die ze met zich meedroeg, kon ik niet doorprikken, noch begrijpen.

van in het begin. Ze was ‘anders’ dan de meeste vrouwen die ik ooit ontmoette in mijn leven. De wijze waarop ze omging met de mensen rond haar, en natuurlijk hoe ze omging met mij fascineerde me. De vreugde die ze met zich meedroeg, kon ik niet doorprikken, noch begrijpen. De wijze hoe ze omging met de mensen rond haar, en natuurlijk hoe ze omging met mij fascineerde me. De vreugde die ze met haar meedroeg kon ik niet doorprikken, noch begrijpen. Een hard leven had ze ondergaan in India maar de gevolgen hiervan hadden niet de verwachte greep op haar leven gehad. De slachtofferrol was haar gegund, maar ze stond in de overwinning te kijken naar haar belagers. Soms vertelde ze me: “In de Heer zijn we overwinnaars” en “al wandel ik in het dal van diepe schaduw, ik ben niet bang, want U bent bij mij”. Wat had die Jezus nog van impact na 20 eeuwen geleden gestorven te zijn aan

dat kruis, dacht ik bij mezelf. De hoop en vreugde die ik ontdekte bij deze vrouw verraste me niettemin ongelooflijk.

Ik kom uit een leven waar je alleen significant bent als je toont dat je ‘lef’ hebt. Dat je geen ‘watje’ bent en niet met je laat sollen. Dapperheid betekende bij wijze van analogie ‘blijven staan voor een legioen soldaten die te paard op je afkomt, en zonder aarzeling beslissen om ze alleen te lijf te gaan’. Op een dag vroeg Vivien of ik het lef had om samen met haar een bijbelstudie te volgen, in Bangalore (India). Deze ‘bijbelstudie’ duurde weliswaar 9 dagen in afzondering in een land dat me boeide, maar was volledig in tegenstelling met het denken van de Westerse beschaving. Ik was kritisch en probeerde dan ook altijd gaten te vinden in de antwoorden die ik ontving van zowel Vivien als de bijbelleraars. Bovendien, wat bleek voor mij? ‘Christen

zijn’ was geen woordendienst. Het werd ook nog eens effectief geleefd en geproclameerd. In mijn thuisland had ik veel geloof zonder daadwerkelijke actie gezien en hypocrisie had van vele mensen atheïsten gemaakt. België had het katholicisme uitgespuwd en er ging haast geen week voorbij of je zag wel weer iets verschijnen over een priester die betrokken was in een pedofiliezaak. Katholicisme had veel kredietwaarde verloren bij het Belgische volk, en terecht natuurlijk als je de data hierover niet negeerde.

Wie is die Jezus van Nazareth toch? En als Hij beweert God te zijn, wat doet Hij dan aan dat kruis? Wat bedoel je met ‘zonden’ en is dit niet eerder maar een volksverhaal dat door de eeuwen heen sterkte heeft gekregen door de toedracht van mensen die het concept God zelf wilden invullen? Is het meer dan een verhaal dat ons hoop heeft

David met gezin, samen op een huwelijk in Bangalore (India) - 2020

gegeven om te overleven in een maatschappij die zelfvernietigend is als er niet een of andere angst kan gecreëerd worden voor een of andere fictieve God? Is het een mythe, of nog sterker nog, een sprookje? Deze vragen hielden me dagelijks in de ban. Na het 9-daagse seminarie (Encounter with God) liet de figuur van Christus me nooit meer los, vergiffenis was me gegeven, ik beleet mijn zonden, beseffend wat de reden van de kruisdood van Christus was.

Ik kwam als een nieuwe mens terug in België, had jarenlang geworsteld met verslavingen en verlangens die maar niet vervuld werden. Was dit vacuüm dat in mij leefde tijdelijk opgevuld of was het permanent? Ik raakte drugs nooit meer aan. Diegenen die me kenden, zullen het geweten hebben: ik was niet meer ontvankelijk voor de zogezegde 'deugden' van deze wereld. Ik was hernieuwd in

mijn vrijheid en was niet langer de man die voor een legioen ging staan om 'ten strijde te trekken' maar een man die 'nee' zou zeggen tegen de corrupte krachten van deze wereld. Honderden vragen werden me gesteld toen ik een volgeling werd van Christus. Deze bleef bij me plakken: "Wat is het verschil tussen 'Er was eens' en 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven'?"

Wat is het verschil tussen het verhaal van Peter Pan en het verhaal van Christus? De stellingen van Jezus zijn historisch, de stellingen van Peter Pan zijn fictief. Hieruit moet volgen dat de stellingen van Jezus moeten kunnen worden getest op de waarheid ervan. In Hyde Park in Londen kunnen we een standbeeld zien van Peter Pan. Het verhaal vindt plaats in het Victoriaanse Londen. Loopt het bestaan van Londen parallel met het bestaan

van het standbeeld van een Peter Pan? De archeologische support voor het bestaan van Jezus en het bestaan van een effectieve Peter Pan is geen moment (zelfs met het strekken van onze verbeelding) vergelijkbaar. De auteur van Peter Pan (J.M. Barrie) schreef nooit vanuit een waarheidsperspectief, noch uitte hij stellingen van waarheid. Hij beweerde ook nooit vanuit een ooggetuigenverslaggeving te schrijven in tegenstelling tot de auteurs van de evangeliën.

Petrus schreef:

"Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van zijn majesteit."¹

En Johannes voegde eraan toe:

"Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord (Jezus) dat leven is."²

¹ De Bijbel, 2 Petrus 1:16

² De Bijbel, Johannes 1:1-3

“Kinderen moeten weten dat Gods verhaal begint met ‘in het begin schiep God’ en eindigt met de belofte dat God alles nieuw zal maken.

J.M Barrie en zijn uitgevers hebben kunnen genieten van het succes van hun verhaal in tegenstelling tot de auteurs van de evangeliën. Ze werden vervolgd voor het vertellen van het Goede Nieuws, overal waar ze gingen. Het kostte hen alles, inclusief hun leven.

Niettemin hebben deze bevindingen me niet gekeerd tegen het belang van sprookjes in de groei van een mensenleven. Als vader van een 4-jarig dochtertje (ja, Vivien werd uiteindelijk mijn vrouw!) kan ik dit zeker niet ontkennen. Kinderen zijn geen lege vaten die we elke dag moeten opvullen met feiten. Van nature heeft een kind die wonderlijkheid en verbeelding al in zich. Het is belangrijk hen de mogelijkheid te geven om connectie te maken met de God die wonderlijkheid creëerde, leren dat ieder verhaal dat hun

hart beroert hen zal wijzen naar het echte en grootste verhaal dat ooit heeft plaats gevonden in de geschiedenis. In onze erediensten is het niet alleen belangrijk dat we Bijbelse kennis en feiten doorgeven maar dat we de boodschap voorleven en dat onze levens veranderd worden als voorbeeld voor onze kinderen.

Sprookjes beginnen met ‘er was eens’ en eindigen meestal met ‘en ze leefden nog lang en gelukkig’. Kinderen moeten weten dat Gods verhaal begint met ‘in het begin schiep God’ en eindigt met de belofte dat God alles nieuw zal maken.

David Decoutere (apologeet)

Colofon...

Evangelische Volwassenen Werking vzw
afd. Wegwijzer

Coördinatie: Yvan Thomas,
Stationstraat, 34
8900 Ieper.

Mail: info@weg-wijzer.net

Bestel: bestel@weg-wijzer.net

Web: www.weg-wijzer.net

Redactie: Erik D'Joos, Johan Leroy,
Yvan Thomas, Martin
Turner, Ann Van der Flaas,
Don Zeeman.

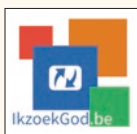
Correctie: Ann Vermeersch

Eindcorrectie: Marijke Verbrigghe

Vormgeving: Jehtron Wervik

© Overname van artikelen is mogelijk, mits
voorafgaande toestemming van de uitgever.

Reacties kunnen via mail ons toegestuurd
worden naar info@weg-wijzer.net

Meer weten over God en de waarheid?

Kijk eens op de site: www.ikzoekGod.be,
of stuur een mailtje naar info@weg-wijzer.net.